

staaet mig, naar han tror, at jeg vil paa-beraabe mig Befolkningens Ønsker eller Banens gennemgaaende Trafik som Grundlag for, at den burde være Statsbane. Jeg har ikke gjort nogen af Delene. Jeg har kun overfor Bemærkninger fra det ærede Medlem været nødt til denne Forklaring.

Naar det ærede Medlem sagde, at Statstilskuddet, naar man lægger saa stor Vægt paa Værdistigningsskatten, burde kunne sættes lavere, end det her er Tilfældet, saa tager det ærede Medlem fejl, thi Værdistigningsafgiften kommer ikke ind straks, i alt Fald er det ikke paabudt, at den skal komme ind straks, hvorimod Udgiften til Banerne kommer straks. Det er derfor rimeligt, at Staten hjælper de private med at anlægge Banen. Dertil kommer, at Staten saa ogsaa ved Værdistigningsafgiften faar Dækning for sine Indskud i større Omfang, end den ellers faar.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der har Ansvar for, at Masned-sundbro-Projektet ikke kom tidligere til Kommissionen, end Tilfældet har været, kunde jeg godt give en nærmere Forklaring, hvoraf det vilde fremgaa, at Ministeriet ikke har den Skyld, som det ærede Medlem vilde tillægge det. Men jeg skal ikke opholde det høje Ting hermed.

Rambusch: Jeg kan ikke tilbageholde en lille Beklagelse over den absolut afvisende Holdning, den højtærede Minister indtog overfor den af mig rettede meget beskedne Henstilling. Jeg kalder den meget beskeden, eftersom den kun drejede sig om Forundersøgelser — under visse Betingelser — af muligt forestaaende Arbejder, og det dog i det højeste kunde dreje sig om et Beløb, der er en meget lille Brøkdel af den aarlige Udgift til den Forbindelse, som det eventuelt gjaldt om at forbedre. Jeg paaviste, og det vil vanskeligt lade sig modbevise eller gen-drive, at man faktisk i Øjeblikket ikke kunde sige, hvorvidt den af mig omtalte Foranstaltning ligger ude i en fjernere eller nærmere Fremtid. Betingelserne for at afgøre, hvor fjern en Fremtid det er, mangler, og hele Henstillingen gaar ud paa at søge disse Betingelser tilvejebragte. Jeg kan saa godt forstaa, at selvfølgelig kan den højtærede Minister ikke tage Stilling til et saa stort Spørgsmaal fra i Gaar til i Dag, men paa den anden Side maa jeg indtrængende henstille, at Ministeren dog tager det op til fornyet Over-

vejelse, thi hvis man forbier Tiden, handler man ikke økonomisk rigtigt.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Madsen-Mygdal: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Man gik derefter til den første paa Dagsordenen opførte Sag:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger af 26. Marts 1898.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1020.)

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af Skovridergaarden Ravnehus paa 2det Københavns Skovdistrikt og om Forandring i Lønningsvilkaarene for Embedet som Skovrider for nævnte Distrikt.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1021.)

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.